

LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

Į S A K Y M A S

**DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 135:2005 „PARAMEDIKAS. TEISĖS,
PAREIGOS, KOMPETENCIJA IR ATSAKOMYBĖ“ PATVIRTINIMO**

2005 m. lapkričio 25 d. Nr. V-915
Vilnius

Vykdydamas Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymą (Žin., 1994, Nr. [63-1231](#); 1998, Nr. [112-3099](#)),

t v i r t i n u Lietuvos medicinos normą MN 135:2005 „Paramedikas. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ (pridedama).

SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

ŽILVINAS PADAIGA

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos
ministro 2005 m. lapkričio 25 d. įsakymu
Nr. V-915

**PARAMEDIKAS.
TEISĖS, PAREIGOS, KOMPETENCIJA IR ATSAKOMYBĖ**

I. TAIKymo SRITIS

1. Ši medicinos norma nustato paramediko veiklos sritis, teises, pareigas, kompetenciją ir atsakomybę.

2. Ši medicinos norma privaloma paramedikams, jų darbdaviams, taip pat institucijoms, rengiančioms ir tobulinančioms šiuos specialistus bei kontroliuojančioms jų veiklą.

II. NUORODOS

3. Rengiant šią medicinos normą vadovautasi šiais Lietuvos Respublikos teisės aktais:

3.1. Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymu (Žin., 1994, Nr. [63-1231](#); 1998, Nr. [112-3099](#));

3.2. Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymu (Žin., 1996, Nr. [66-1572](#); 1998, Nr. [109-2995](#));

3.3. Lietuvos Respublikos žmogaus mirties registravimo ir kritinių būklių įstatymu (Žin., 1997, Nr. [30-712](#); 2002, Nr. [43-1601](#));

3.4. Lietuvos Respublikos civilinės saugos įstatymu (Žin., 1998, Nr. [115-3230](#));

3.5. Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos organizavimo ir karo tarnybos įstatymu (Žin., 1998, Nr. [49-1325](#));

3.6. Lietuvos Respublikos pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymu (Žin., 1996, Nr. [102-2317](#); 2004, Nr. 115-4284);

3.7. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gegužės 7 d. nutarimu Nr. 544 „Dėl darbų ir veiklos sričių, kuriose leidžiama dirbti darbuotojams, tik iš anksto patikrinusiems ir vėliau periodiškai besitikrinantiems, ar neserga užkrečiamosiomis ligomis, sąrašo ir šių darbuotojų sveikatos tikrinimosi tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 1999, Nr. [41-1294](#); 2002, Nr. 73-3127);

3.8. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. lapkričio 9 d. įsakymu Nr. 634 „Dėl bendrųjų reikalavimų medicinos normoms rengti patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [100-3192](#); 2003, Nr. [112-5031](#));

3.9. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 3 d. įsakymu Nr. 242 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 66:2000 „Medicininį atliekų tvarkymas“ tvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [39-1106](#));

3.10. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. balandžio 8 d. įsakymu Nr. V-208 „Dėl būtiniosios medicinos pagalbos paslaugų teikimo tvarkos ir būtiniosios medicinos pagalbos paslaugų teikimo tvarkos bei masto patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. [55-1915](#));

3.11. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. liepos 1 d. įsakymu Nr. 324 „Dėl greitosios medicinos pagalbos koncepcijos patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. [76-3267](#));

3.12. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 1996 m. spalio 30 d. įsakymu Nr. 547 „Dėl pirmosios medicinos pagalbos vadovo“ (Žin., 1997, Nr. [3-47](#));

3.13. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. liepos 22 d. įsakymu Nr. 379 „Dėl sanitarinio transporto, kuriuo pervežami į asmens sveikatos priežiūros įstaigas ligoniai arba asmenys, įtariami, kad serga užkrečiamosiomis ligomis, dezinfekcijos (dezinfekcijos) taisyklių ir užkrečiamųjų ligų, kai atliekama sanitarinio transporto dezinfekcija, sąrašo patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. [79-3363](#));

3.14. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. rugpjūčio 30 d. įsakymu Nr. 437 „Dėl privalomojo sveikatos mokymo“ (Žin., 2002, Nr. [89-3824](#));

3.15. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2001 m. vasario 1 d. įsakymu Nr. 65 „Dėl informacijos apie pacientą valstybės institucijoms ir kitoms įstaigoms teikimo tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 2001, Nr. [13-405](#));

3.16. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro ir Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2002 m. sausio 28 d. įsakymu Nr. 55/42/16 „Dėl informacijos apie asmenis su kūno sužalojimais, kurie gali būti susiję su nusikaltimu, teikimo“ (Žin., 2002, Nr. [12-428](#));

3.17. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 1998 m. balandžio 20 d. įsakymu Nr. 77 „Dėl darbuotojų aprūpinimo asmeninėmis apsauginėmis priemonėmis nuostatų patvirtinimo“ (Žin., 1998, Nr. [43-1188](#));

3.18. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. birželio 17 d. įsakymu Nr. V-357 „Dėl gaivinimo standartų patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. [64-2914](#));

3.19. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. vasario 27 d. įsakymu Nr. V-136 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 47-1:2003 „Sveikatos priežiūros įstaigos. Higieninės ir epidemiologinės priežiūros reikalavimai“ patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. [29-1213](#));

3.20. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. balandžio 9 d. įsakymu Nr. V-216 „Dėl bendrųjų greitosios medicinos pagalbos paslaugų teikimo reikalavimų patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. [57-2008](#));

3.21. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. liepos 11 d. įsakymu Nr. V-428 „Dėl privalomų medicinos prietaisų, vaistų, asmeninių apsaugos priemonių, gelbėjimo ir apsaugos bei ryšio priemonių greitosios medicinos pagalbos transporto priemonėse sąrašo patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. [71-3253](#));

3.22. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gegužės 27 d. įsakymu Nr. V-394 „Dėl specialiųjų reikalavimų stacionarinės asmens sveikatos priežiūros įstaigos priėmimo-skubiosios pagalbos skyriui“ (Žin., 2004, Nr. [90-3314](#)).

III. TERMINAI IR APIBRĖŽIMAI

4. Šioje medicinos normoje vartojami terminai ir apibrėžimai:

Paramedikas – asmuo, įgijęs ne žemesnį kaip vidurinį išsilavinimą, baigęs paramediko mokymo kursus pagal su Sveikatos apsaugos ministerija suderintą ir Švietimo ir mokslo ministerijos patvirtintą paramediko mokymo programą.

Pirmoji medicinos pagalba – tai svarbiausi tikslingi veiksmai, skirti padėti kitų ar savo sveikatai bei gyvybei, panaudojant turimas medicinos ir/ar kitokias priemones bei medžiagas, iki nukentėjusiajam/pacientui bus pradėta teikti skubioji institucinė medicinos pagalba arba paciento būklė taps normali, arba bus konstatuota jo mirtis.

Kritinės būklės – žmogaus gyvybei pavojingos būklės, pasižyminčios kritiniu kvėpavimo, kraujotakos, galvos smegenų veiklos bei kitų organizmo funkcijų lygiu ir kurioms esant reikia imtis gaivinimo bei kitų medicinos pagalbos priemonių stengiantis išsaugoti žmogaus gyvybę.

Gaivinimas – medicinos pagalbos priemonės, kuriomis siekiama atnaujinti sutrikusius arba išnykusius kvėpavimą, kraujotaką, galvos smegenų veiklą ir kitas gyvybiškai svarbias žmogaus organizmo funkcijas gyvybei pavojingų būklių atvejais.

Gyvybinės funkcijos – organizmo funkcijos, iš kurių vienai sutrikus kyla pavojus žmogaus gyvybei.

Invazinė procedūra – procedūra, kurios metu adatos, medicininiai instrumentai ar kiti prietaisai pažeidžia odos, gleivinių ar audinių vientisumą ir sukelia kraujavimo pavojų.

Ligų ir traumų prevencija – veiksmų ir priemonių kompleksas, kuriuo siekiama užkirsti kelią ligoms, traumoms ir nepageidaujamam aplinkos poveikiui.

Medicininis rūšiavimas – nukentėjusiųjų ar ligonių suskirstymas į grupes pagal medicinos pagalbos suteikimo ar medicininės evakuacijos skubumą.

Ekstremali situacija – padėtis, kuri atsiranda dėl gamtinio, techninio, ekologinio, nusikalstamo, socialinio pobūdžio, karinių ir kitų veiksmų ir sąlygoja staigų bei didelį pavojų žmonių gyvybei ar sveikatai arba žmonių žūtį, sužalojimą.

IV. BENDROSIOS NUOSTATOS

5. Paramedikas profesinę kvalifikaciją įgyja baigęs ne trumpesnę kaip 1080 val. trukmės paramediko mokymo kursą, kurio ne mažiau kaip 50 proc. valandų sudaro praktiniai užsiėmimai pagal Sveikatos apsaugos ministerijos suderintą, Švietimo ir mokslo ministerijos patvirtintą paramediko mokymo programą, ir įgijęs valstybės pripažintą kvalifikacinį pažymėjimą.

6. Ministerijos ir įstaigos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdamos į paramediko darbo reguliavimo srities įstaigose ypatumus, gali, suderinusios su Sveikatos apsaugos ministerija, nustatyti papildomus paramediko kvalifikacinius reikalavimus bei ilgesnę nei šios medicinos normos 5 punkte nustatyta mokymosi trukmę. Tokiu atveju visa paramediko rengimo mokymo programa gali būti išdėstyta etapais.

7. Paramediku dirbantis asmuo Sveikatos apsaugos, Krašto apsaugos ir Vidaus reikalų ministerijos nustatyta tvarka turi būti tinkamos sveikatos ir išlaikęs minimalų fizinio pajėgumo testą.

8. Paramedikas gali dirbti:

8.1. greitosios medicinos pagalbos stotyse ir skyriuose;

8.2. ligoninių pacientų priėmimo ir skubios medicinos pagalbos skyriuose;

8.3. kardomojo kalinimo ir laisvės atėmimo vietų sveikatos priežiūros įstaigose;

8.4. pavojingų ūkio objektų darbo medicinos tarnybose;

8.5. krašto apsaugos sistemoje;

8.6. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentui prie Vidaus reikalų ministerijos pavaldžioje įstaigose;

8.7. savivaldybių priešgaisrinėse tarnybose, žinybinėse bei savanoriškosiose priešgaisrinėse pajėgose;

8.8. skęstančiųjų gelbėjimo stotyse;

8.9. laivuose;

8.10. civilinėje aviacijoje;

8.11. sporto klubuose;

8.12. Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos padaliniuose;

8.13. Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Policijos viešojo saugumo daliniuose;

8.14. kitose įstaigose, įmonėse, kur reikalinga jo veikla.

9. Paramedikas pagal kompetenciją gali atlikti invazines procedūras.

10. Paramedikas vadovaujasi Lietuvos Respublikos įstatymais, kitais teisės aktais, šia medicinos norma, įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis bei savo pareigybės aprašymu.

V. TEISĖS

11. Paramedikas turi teisę:

11.1. gauti darbui reikalingas priemones ir informaciją;

11.2. teikti pagal kompetenciją siūlymus dėl darbo organizavimo ir sveikatos priežiūros kokybės gerinimo;

11.3. dirbti laikantis saugos darbe reikalavimų;

11.4. atsisakyti vykdyti nurodymus, prieštaraujančius Lietuvos Respublikos teisės aktams, medicinos etikos principams ir moralės normoms;

11.5. tobulinti profesinę kvalifikaciją;

11.6. dirbdamas konsultuotis su asmens sveikatos priežiūros specialistais.

VI. PAREIGOS

12. Paramedikas privalo:
 - 12.1. visiems pacientams teikti pirmąją medicinos pagalbą pagal šios medicinos normos VII skyriuje nurodytą kompetenciją;
 - 12.2. vadovautis bioetikos principais, gerbti paciento teises;
 - 12.3. vykdydamas profesines pareigas naudotis teisės aktų nustatytais apsaugos priemonėmis;
 - 12.4. bendradarbiauti su kitų sričių specialistais;
 - 12.5. teikti pirmąją medicinos pagalbą įvykio vietoje pacientams, sergantiems ir nukentėjusiems nelaimingų atsitikimų metu, prireikus, skubiai ir saugiai juos transportuoti;
 - 12.6. vykdyti teisėtus asmens sveikatos priežiūros specialistų, kurių priežiūrimas jis dirba, nurodymus, susijusius su paramediko pareigų atlikimu;
 - 12.7. nustatyta tvarka pranešti kompetentingoms įstaigoms apie įtariamą užkrečiamąsias ligas, apsinuodijimus, traumas, nelaimingus atsitikimus, mirties atvejus;
 - 12.8. darbo metu kilus neaiškumų, abejonių, komplikacijų, konsultuotis su asmens sveikatos priežiūros specialistu;
 - 12.9. suteikus pirmąją medicinos pagalbą, jei reikia, informuoti apie įvykį kitas pagalbos ir specialiąsias tarnybas, jas iškviešti, pranešti apie nukentėjusius asmenis ir reikalingą pagalbą bei perduoti nukentėjusį, kad jam būtų suteikta tolesnė pagalba;
 - 12.10. apie įtarimą dėl smurto vartojimo pranešti savo įstaigos vadovybei;
 - 12.11. saugiai ir tinkamai naudoti medicinos prietaisus ir medicinos pagalbos priemones;
 - 12.12. paruošti pacientą transportavimui, pernešti pacientą iš įvykio vietos į greitosios medicinos pagalbos automobilį ir iš jo į ligoninės priėmimo-skubiosios medicinos pagalbos skyrių;
 - 12.13. įvykio vietoje pagal kompetenciją teikti psichologinę pagalbą nukentėjusiajam ir aplinkiniams;
 - 12.14. taikytus pirmosios medicinos pagalbos veiksmus ir jų rezultatus registruoti patvirtintose apskaitos formose;
 - 12.15. savarankiškai organizuoti ir taikyti pirmines prevencines medicinos bei profilaktikos priemones, vykdyti medicininę evakuaciją pagal šios medicinos normos VII skyriuje apibrėžtą kompetenciją;
 - 12.16. pagal kompetenciją vertinti apsvaigimą.
13. Paramedikas, atliekantis specialios kelių motorinės transporto priemonės vairuotojo funkcijas, privalo:
 - 13.1. palaikyti automobilio salone švarą;
 - 13.2. rūpintis automobilio medicinos įranga, medicinos pagalbos priemonių komplektavimu;
 - 13.3. apie automobilio gedimus, medicinos įrangos, priemonių netinkamumą naudoti laiku pranešti darbdaviui ar jo įgaliotam asmeniui.
14. Tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.
15. Vykdyti darbo saugos taisyklių reikalavimus.

VII. KOMPETENCIJA

16. Paramedikas turi žinoti:
 - 16.1. biomedicinos etikos ir profesinio bendravimo psichologijos pagrindus;
 - 16.2. teisės aktus, reglamentuojančius pirmosios medicinos pagalbos teikimą ir paramediko veiklą;
 - 16.3. darbo saugos taisykles;
 - 16.4. aseptikos ir antiseptikos pagrindus;
 - 16.5. žmogaus anatomijos, fiziologijos, patologijos pagrindus;
 - 16.6. ūmių ligų ir gyvybei pavojingų būklių etiologijos ir patogenezės pagrindus;

- 16.7. ūmių, gyvybei pavojingų būklių simptomus bei jų galimas komplikacijas;
- 16.8. asmens ir aplinkos priežiūros higienos pagrindus;
- 16.9. gyvybiškai svarbias organizmo funkcijas, jų vertinimą;
- 16.10. mirties sąvoką ir požymius;
- 16.11. vaikų ir suaugusiųjų gaivinimą;
- 16.12. kvėpavimo takų praeinamumo netekimo, kvėpavimo apsunkinimo ir sustojimo požymius bei skubios pagalbos priemones;
- 16.13. kraujavimo rūšis, požymius ir stabdymo būdus;
- 16.14. tvarstymo taisykles ir būdus;
- 16.15. traumų mechanizmus ir požymius, pagalbos teikimo principus;
- 16.16. imobilizacijos taisykles ir būdus;
- 16.17. dezinfekavimo priemonių naudojimo indikacijas, būdus;
- 16.18. hipotermijos ir hipertermijos būklių požymius ir pagalbos teikimo principus;
- 16.19. šoko, komos požymius ir pagalbos teikimo principus;
- 16.20. nukentėjusiųjų transportavimo taisykles;
- 16.21. ypač pavojingų užkrečiamųjų ligų požymius, jų plitimo būdus bei veiksmus įtarus pavojingą užkrečiamąją ligą;
- 16.22. natūralaus gimdymo, patologinio gimdymo pagrindinius požymius, galimas komplikacijas ir pagalbos teikimo principus;
- 16.23. užspringimo, korimosi, skendimo pagrindinius požymius, galimas komplikacijas ir pagalbos teikimo principus;
- 16.24. pagal darbuotojų saugos ir sveikatos reikalavimus naudojamas asmens apsaugos priemonės ir būdus;
- 16.25. apsinuodijimų požymius ir pagalbos teikimo principus;
- 16.26. katastrofų medicinos principus;
- 16.27. ūmias psichologines reakcijas ir pagalbos teikimo principus;
- 16.28. žaizdų rūšis;
- 16.29. ilgalaikio suspaudimo sindromą ir pagalbos teikimo principus;
- 16.30. esminius cheminių, radioaktyviųjų ir biologinių medžiagų sukeltus sveikatos sutrikimus;
- 16.31. greitosios medicinos pagalbos transporto priemonės komplektaciją;
- 16.32. testų ir techninių priemonių apsvaigimui nustatyti naudojimąsi;
- 16.33. savo teises ir pareigas.
- 17. Paramedikas turi mokėti:
 - 17.1. įvertinti paciento būklę:
 - 17.1.1. vertinti sąmonę,
 - 17.1.2. vertinti kvėpavimą bei skaičiuoti kvėpavimo dažnį,
 - 17.1.3. skaičiuoti pulsą, matuoti arterinį kraujospūdį,
 - 17.1.4. stebėti vyzdžių reakciją ir juos vertinti;
 - 17.2. teikti pirmąją medicinos pagalbą pagal kompetenciją:
 - 17.2.1. ūmių būklių atveju,
 - 17.2.2. traumų atveju,
 - 17.2.3. pavojingų aplinkos veiksnių atveju,
 - 17.2.4. gimdymo metu;
 - 17.3. naudotis greitosios medicinos pagalbos transporto priemonės medicinos įranga;
 - 17.4. stebėti intravenines linijas lašinant infuzinius tirpalus, koreguoti jų lašėjimo greitį ir išjungti infuzinę sistemą;
 - 17.5. prižiūrėti transportuojamus pacientus, kuriems įvestas nazogastrinis, gastrostominis vamzdelis, Foley'io kateteris, kraujagyslių kaniulės;
 - 17.6. naudotis automatiniu išoriniu defibriliatoriumi;
 - 17.7. sugirdyti paskirtus vaistus;
 - 17.8. gaivinti;

- 17.8.1. atlaisvinti kvėpavimo takus ir palaikyti jų praeinamumą,
- 17.8.2. atlikti dirbtinį kvėpavimą: burna į burną, burna į nosį, burna į kaukę, kvėpavimo maišu ir kauke, kvėpavimo maišu per intubacinį vamzdelį,
- 17.8.3. atlikti krūtinės ląstos paspaudimus,
- 17.8.4. defibriliuoti automatiniu defibriliatoriumi;
- 17.9. naudoti šias kvėpavimo takų praeinamumo ir kvėpavimo palaikymo priemones:
 - 17.9.1. orofaringinį vamzdelį,
 - 17.9.2. nazofaringinį vamzdelį,
 - 17.9.3. siurbimo prietaisus,
 - 17.9.4. deguonies skyrimo prietaisus,
 - 17.9.5. nešiojamus plaučių ventiliacijos prietaisus,
 - 17.9.6. laringinę kaukę,
 - 17.9.7. kombinuotą vamzdelį (Combitube);
- 17.10. naudoti įvairius neštuvus ir įtvarus;
- 17.11. stabdyti išorinį kraujavimą;
- 17.12. tvarstyti žaizdas, naudoti dezinfekcines priemones;
- 17.13. imobilizuoti;
- 17.14. gebėti naudoti ir vertinti gliukometro rodmenis, skirti gliukozės ar cukraus tirpalus per burną;
- 17.15. atlikti pradinį pacientų medicininį pacientų rūšiavimą įvykio vietoje;
- 17.16. įkelti ir iškelti nukentėjusįjį iš greitosios medicinos pagalbos transporto priemonės, paruošti pacientą transportavimui, pernešti pacientą iš įvykio vietos į greitosios medicinos pagalbos transporto priemonę ir iš jos į ligonį priimančią asmens sveikatos priežiūros įstaigą;
- 17.17. atlikti paciento simultaninį pavertimą ant šono ir ant nugaros;
- 17.18. transportuoti pacientus manualiniu būdu (rankomis) vienam ir komandoje, įvairiais būdais ir neštuvais, greitosios medicinos pagalbos transporto priemone;
- 17.19. nurodžius asmens sveikatos priežiūros specialistui, savarankiškai transportuoti pacientus;
- 17.20. parengti medicinos įrangą bei priemones;
- 17.21. padėti asmens sveikatos priežiūros specialistams atlikti gyvybę gelbstinčias procedūras bei paruošti joms pacientą;
- 17.22. prižiūrėti ir stebėti pacientus pagal kompetenciją;
- 17.23. savarankiškai naudotis ryšio bei navigacijos priemonėmis, sąveikos signalais ir ženklais;
- 17.24. bendrauti ir bendradarbiauti su pacientais bei jų šeimų nariais, sveikatos priežiūros komandos nariais, institucijomis, susijusiomis su asmens sveikata;
- 17.25. ekstremaliomis situacijomis ar kovinio rengimo pratybų bei karinių operacijų metu savarankiškai:
 - 17.25.1. atlikti venos punkciją (kaniuliavimą) ir pradėti intraveninę infuziją kristaloidiniais tirpalais (fiziologiniu NaCl 0,9%, gliukozės 5% ar Ringerio),
 - 17.25.2. atlikti analgetikų, epinefrino ir atropino injekcijas į raumenis ir veną;
- 17.26. vertinti apsvaigimą:
 - 17.26.1. laikytis nustatytų testavimo reikalavimų ir metodikos,
 - 17.26.2. testuoti tik su metrologiškai patikrintomis techninėmis priemonėmis,
 - 17.26.3. asmens reikalavimu pateikti tiriamosios medžiagos matuoklio metrologinės patikros dokumentus,
 - 17.26.4. paaiškinti teisinės pasekmės asmeniui, atsisakiusiam testavimo ar medicininės apžiūros.

VIII. ATSAKOMYBĖ

18. Paramedikas už padarytas klaidas, aplaidumą ar netinkamą jam priskirtų funkcijų vykdymą ar bioetikos reikalavimų pažeidimą, taip pat už pareigų viršijimą atsako Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.
